

Brüsszel, 2021. január 20.
(OR. en)

5149/21

LIMITE

CFSP/PESC 12
COPS 4
CLIMA 5
DEVGEN 2
ENV 12
ONU 2
RELEX 6

FELJEGYZÉS

Küldi:	Politikai és Biztonsági Bizottság
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága
Tárgy:	Tervezet – A Tanács következtetései: Klíma- és energiadiplomácia – Az európai zöld megállapodás külső dimenziójával kapcsolatos célok teljesítése

---

- 1) A Politikai és Biztonsági Bizottság a 2021. január 20-i ülésén megvitatta a klíma- és energiadiplomáciáról szóló tanácsi következtetések WK 753/21 dokumentumban foglalt tervezetét, ám nem tudott megállapodásra jutni a fennmaradó kérdésekkel – nevezetesen a 10. és a 12. pontban találhatóakkal – kapcsolatban.
- 2) Felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy alakítson ki megállapodást a lezáratlan kérdésekkel kapcsolatban annak érdekében, hogy a tanácsi következtetések tervezetét jóváhagyás céljából továbbítani lehessen a Tanács (Külügyek) 2021. január 25-i ülésére.

TERVEZET – A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI

**KLÍMA- ÉS ENERGIADIPLOMÁCIA – AZ EURÓPAI ZÖLD MEGÁLLAPODÁS KÜLSŐ
DIMENZIÓJÁVAL KAPCSOLATOS CÉLOK TELJESÍTÉSE**

1. Az éghajlatváltozás egzisztenciális fenyegetést jelent az emberiség számára. A globális üvegházhatásúgáz-kibocsátás a Covid19-világjárvány hatásainak köszönhető rövid távú kibocsátáscsökkenés ellenére továbbra is fenntarthatatlan pályán halad előre. A globális éghajlat-politikai fellépés még mindig nem éri el azt a szintet, amelyre a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljainak, és ezzel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendnek a megvalósításához szükség lenne. Az Unió vezető szerepet vállal és példát mutat: a tudomány eredményei által vezérelve fokozta az Unión belüli kötelezettségvállalásait, és vállalta, hogy 2050-re klímasemlegessé válik, továbbá megemelte az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló rövid távú célját, és ezzel az EU nemzetileg meghatározott hozzájárulását, azaz vállalta, hogy 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenti a kibocsátást. Az EU az európai zöld megállapodás útján fogja megvalósítani nagyratörő céljait. Az Unió ugyanakkor a globális kibocsátások mindössze 8 %-áért felel, és ez az arány egyre csökken, ezért az ambiciózus belső politika nem lesz elegendő. A Tanács késedelem nélküli, kollektív és határozott globális fellépésre szólít fel annak érdekében, hogy – az éghajlatváltozás miatt kialakult vészhelyzetre válaszul – a globális átlaghőmérséklet emelkedése az iparosodás előtti szinthez viszonyítva jóval 2 °C alatt maradjon és azt legfeljebb 1,5 °C-kal haladja meg, továbbá felkéri a főképviselőt és a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szorosán együttműködve, a klímasemlegesség felé történő globális átmenet megvalósulása érdekében erősítsék meg az uniós klíma- és energiadiplomáciát, ugyanakkor biztosítsák az Unió rezilienciáját és versenyképességét a változó biztonsági és geopolitikai környezetben.
2. A globális éghajlat-politikai fellépés szabályozásához a Párizsi Megállapodás biztosítja az elengedhetetlen multilaterális keretet. Az EU felszólítja a feleket, hogy ambiciózusabb célokat tűzzenek ki, növeljék a nemzetileg meghatározott hozzájárulásuk egyértelműségét, átláthatóságát és érthetőségét, valamint hogy jóval a részes felek 2021 novemberében Glasgow-ban megrendezendő 26. konferenciáját (COP 26) megelőzően ismertessék az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátást támogató hosszú távú fejlesztési stratégiáikat.

3. Az EU üdvözli az évszázad közepére elérendő klímasemlegességgel és a karbonsemlegességgel kapcsolatban nemrég vállalt kötelezettségeket – mindenekelőtt a meghatározó gazdaságok részéről –, valamint az éghajlatvédelmi törekvésekről szóló, a közelmúltban az Egyesült Nemzetek, Franciaország és az Egyesült Királyság által Olaszországgal és Chilével partnerségben megszervezett 2020. évi csúcstalálkozón tett vállalásokat. Az EU minden országot arra szólít fel, hogy dolgozzon ki ambiciózus és részletes, a hosszú távú céljaikhoz igazodó rövid és középtávú terveket, célértékeket és szakpolitikákat annak érdekében, hogy egyértelmű jelzéseket küldjenek a polgároknak, a politikai szereplőknek és a vállalkozásoknak. Az EU sürgeti továbbá az országokat, hogy hozzák összhangba a kereskedelemfejlesztési, finanszírozási, segélyezési és külföldi befektetési stratégiáikat az éghajlatvédelemre irányuló belföldi vállalásaikkal és a Párizsi Megállapodás keretében vállalt kötelezettségeikkel, valamint hogy a fenntartható növekedési stratégiájuk fontos elemeként a Covid19-válságot követő gazdasági talpra állást célzó fenntartható és klímaérzékeny szakpolitikákat vezessenek be, és haladéktalanul eszközöljenek beruházásokat az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens, inkluzív és méltányos átállásba. Az EU támogatni fogja a hosszú távú stratégiák és a nemzetileg meghatározott hozzájárulások végrehajtását, és üdvözli a kapcsolódó kezdeményezéseket, például a nemzetileg meghatározott hozzájárulásokkal kapcsolatos partnerség keretében végzett munkát. Az EU prioritásként fog együttműködni a nem uniós G20-országokkal és más meghatározó gazdaságokkal az éghajlatváltozás mérséklését célzó erőfeszítéseket illetően, és készen áll az ambiciózus, magas szintű szövetségekben és partnerségekben folytatandó közös munkára is. Ebben az összefüggésben az EU hangsúlyozza, hogy az eddig késlekedő feleknek is meg kell erősíteniük a Párizsi Megállapodást, és üdvözli az Egyesült Államok új kormánya által tett bejelentést, amely szerint újra csatlakozni kíván a Párizsi Megállapodáshoz, továbbá hogy frissített, ambiciózus nemzetileg meghatározott hozzájárulást fog készíteni a klímasemlegesség elérése érdekében; az Unió emellett várakozással tekint az EU–USA Energiatanács munkájának újraindítása elé, melynek keretében nagyobb hangsúlyt kapna az energetikai átalakulás és az éghajlat-politikai fellépés.

4. A Tanács megállapítja, hogy az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás – a biológiai sokféleség és az erdőterületek csökkenését is beleértve – fenyegetést jelent a nemzetközi stabilitásra és biztonságra, mivel növeli a katasztrófák kockázatát és az ökoszisztémákra nehezedő nyomást, kihívást jelent az élelmezés- és a vízbiztonság szempontjából, helyi és regionális konfliktusokat szít, és mindezzel együtt fokozza a lakóhelyelhagyás kockázatát, tehát a humanitárius szükségletek fő kiváltó okai közé tartozik és veszélyezteti az emberi jogok tényleges gyakorlását. Az éghajlatváltozáshoz és a környezetkárosodáshoz való alkalmazkodás, illetve az ezek hatásaival szembeni reziliencia kialakítása prioritást élvez és egyes esetekben a túlélés záloga, különösen az instabil és kiszolgáltatott közösségek és országok – többek között a fejlődő kis szigetállamok és a legkevésbé fejlett országok – esetében. Az Unió továbbra is támogatni fogja az arra leginkább rászorulókat azáltal, hogy korlátozni és kezelni igyekszik a további veszteségek és károsodások kockázatát, mégpedig szakpolitikai támogatás, finanszírozás és a bevált gyakorlatok cseréje révén, előmozdítva egyebek mellett a természet alapú megoldásokat. Az EU e tekintetben üdvözli az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással foglalkozó, Hollandia által rendezett 2021. évi csúcstalálkozót. Az Unió és tagállamai a kül- és biztonságpolitikáikban szisztematikusan figyelembe veszik majd az éghajlati és környezeti tényezőket és kockázatokat, és együtt fognak működni a partnereikkel, többek között az ENSZ-szel konfliktusmegelőzési intézkedések, például korai előrejelző rendszerek kidolgozásában, és a releváns nemzetközi eszközök, például a sendai katasztrófakockázat-csökkentési keret támogatásában. A Tanács újólal hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni és általánosan érvényesíteni kell az éghajlatváltozás és a biztonság közötti összefüggésekre irányuló munkát, nevezetesen az ENSZ tevékenységeinek támogatása érdekében, többek között a regionális szervezetekkel folytatott, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsán belüli munkában, különösen a 2021-ben Írország társelnökletével működő, a BT tagállamainak nem hivatalos szakértői munkacsoportjában, mégpedig az ENSZ Biztonsági Tanácsának az e témának szentelt, 2020. júliusi ülésén folytatott vita eredményeire, valamint az éghajlatbiztonsági mechanizmusra építve, és adott esetben a témát az ENSZ-BT határozataiba is beépítve.

5. A Tanács ismételten rámutat arra a fontos szerepre, amelyet a környezeti és az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdések a biztonság és a védelem szempontjából játszanak, és üdvözli a *Climate Change and Defence Roadmap: EU Actions addressing the links between climate change and defence, including in the context of the Common Security and Defence Policy contributing to the wider climate and security nexus* (Éghajlatváltozási és védelmi ütemterv: Az éghajlatváltozás és a védelem közötti kapcsolatokra irányuló uniós intézkedések, többek között a közös biztonság- és védelempolitika összefüggésében, hozzájárulva az éghajlatváltozás és a biztonság közötti tágabb összefüggések kezeléséhez) című dokumentumot. Az operatív hatékonyságot vezérelvként megtartva a Tanács felkéri az érintett szolgálatokat, hogy a tagállamokat támogatva és velük szoros együttműködésben hajtsák végre az ütemtervben az operatív dimenzió, a polgári és katonai képességfejlesztés, valamint a multilateralizmus és a partnerségek kulcsfontosságú területeire vonatkozóan meghatározott fellépéseket, így többek között foglalkozzanak a technológiai kihívások, továbbá a hulladékkezelés megelőzésével és a hulladék újrafeldolgozásával kapcsolatos kérdések kezelésével. Az uniós intézményi struktúrával összhangban és teljes mértékben tiszteletben tartva az EU döntéshozatali autonómiáját, fel kell térképezni, hogy milyen lehetőségek nyílnak a nemzetközi szervezetekkel és a multilaterális partnerségekkel, például az ENSZ rendszerével, a NATO-val, az EBESZ-szel és az Afrikai Unióval, továbbá a partnerországokkal folytatandó szorosabb együttműködésre.
6. Az EU és tagállamai megerősítik, hogy továbbra is elkötelezettek amellett, hogy – a fejlett országok által kitűzött azon kollektív cél megvalósításának a részeként, hogy 2020 és 2025 között évente együttesen 100 milliárd USD összeget bocsássonak rendelkezésre – fokozzák az éghajlatváltozás elleni küzdelem nemzetközi finanszírozását szolgáló források mobilizálását. A Tanács e tekintetben nyugtázza, hogy már jelenleg is az EU nyújtja az éghajlatváltozás elleni küzdelmet célzó legnagyobb mértékű közfinanszírozást: az Unió a 2013. évi összeget megduplázva 2019-ben 23,2 milliárd euróval segítette e küzdelmet, miközben külső finanszírozási eszközeinek továbbra is jelentős, a korábbiaknál nagyobb részét különíti el az éghajlat-politikai fellépéssel összefüggő területekre, mindenekelőtt a Szomszédági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz keretében. Az EU és tagállamai arra szólítanak fel minden fejlett országot, valamint minden olyan felet, amelynek ez módjában áll – így többek között a nemzetközi pénzügyi szervezeteket és fejlesztési bankokat –, hogy növeljék meg saját hozzájárulásukat, hangsúlyozva, hogy az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás céljaira nagyobb mértékű finanszírozást kell nyújtani, valamint hogy gondoskodni kell a nyújtott finanszírozás átlátható végrehajtásáról és hatékonyságának folyamatos értékeléséről. Ezzel összefüggésben az EU tudomásul veszi, hogy számos fejlődő ország van nehéz helyzetben, mivel növelniük kell az éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességüket, ugyanakkor küzdenek adósságaik visszafizetésével is.

7. A Tanács nyugtázza, hogy a fenntartható finanszírozási gyakorlatok nagyon fontos szerepet játszanak a klímasemlegességet és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát célzó gazdasági és energetikai átállás ösztönzésében. Az EU – mindenekelőtt a fenntartható finanszírozással foglalkozó nemzetközi platformon keresztül – támogatni fogja e gyakorlatok globális elterjedését és elő fogja mozdítani a fenntartható tevékenységek uniós taxonómiájával megvalósuló koherenciát annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek a nem fenntartható technológiai bezáródások és a meg nem térülő eszközök, ezenkívül üdvözli az olyan releváns kezdeményezéseket, mint például a pénzügyminiszterek éghajlat-politikai koalíciója. Az EU és tagállamai ösztönözní fogják, hogy a nemzetközi finanszírozási intézmények, többek között a fejlesztési bankok az Európai Beruházási Bank energiahitelyújtási politikájának és éghajlat-politikai ütemtervének példájára építve igazodjanak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel, mégpedig annak érdekében, hogy az országok támogatást kapjanak a zöld helyreállítás megvalósításában, továbbá hogy fenntartható magánfinanszírozást lehessen mobilizálni. Az EU ösztönzi továbbá, hogy a partnerek exportfinanszírozási rendszerei járuljanak hozzá a klímasemlegességet célzó átmenethez.
8. A Tanács várakozással tekint az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmussal kapcsolatos bizottsági javaslat elé, amelynek célja biztosítani az uniós szakpolitikák környezeti integritását és a kibocsátásáthelyezésnek a WTO előírásaival összeegyeztethető módon történő megelőzését. Az EU tisztában van azzal, hogy a nemzeti és nemzetközi széndioxid-piacok fejlesztése értékes eszköze a globális üvegházhatásúgáz-kibocsátás költséghatékony csökkentésének.
9. A globális üvegházhatásúgáz-kibocsátás több mint kétharmadáért felelős energiaszektor átalakítása központi jelentőségű a klímasemlegességhez vezető úton. Az uniós energiadiplomácia – elsődleges – célja az lesz, hogy felgyorsítsa a globális energetikai átalakulást, ugyanakkor gondoskodik a megfizethetőségről, óvja a környezetet és biztosítsa a fenntartható fejlődési célok megvalósítását. Ennek érdekében – tekintettel arra, hogy gyors elmozdulásra van szükség a klímasemlegesség felé – az uniós energiadiplomácia elő fogja mozdítani a következőket: energiahatékonyság, a biztonságos és fenntartható karbonszegény technológiák bevezetése, a megújuló energia nagyobb mértékű elterjedése és az energiarendszerekbe történő fokozottabb integrációja többek között az energiahálózatok nagyobb mértékű összeköttetései révén, valamint a legmagasabb környezetvédelmi, nukleáris biztonsági és átláthatósági normák alkalmazása. A Tanács továbbá a hidrogénnel kapcsolatos nemzetközi együttműködés további elmélyítését szorgalmazza mindenekelőtt a megújuló hidrogén előállítására és importjának lehetővé tételére irányuló erőfeszítések megerősítése céljából.

10. Az uniós energiadiplomácia ellenezni fogja a fosszilis tüzelőanyagokra épülő, harmadik országbeli energetikai infrastrukturális projektekbe irányuló további beruházásokat, amennyiben ezek nem állnak maradéktalanul összhangban egy ambiciózus, egyértelműen meghatározott, a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljainak és a rendelkezésre álló legmegbízhatóbb tudományos eredményeknek megfelelő klímasemlegességi tervvel. [Az EU – hangsúlyozva a technológiai innováció és fejlődés szükségességét – a környezetkárosító fosszilis tüzelőanyagokra irányuló támogatások egyértelmű menetrend alapján történő globális kivezetésére szólít fel, valamint arra, hogy világszerte határozott és méltányos átalakulás kezdődjön a klímasemlegesség elérése érdekében, aminek részeként fokozatosan meg kell szüntetni a szén kibocsátáscsökkentés nélküli felhasználását az energiatermelésben, és – első lépésként – haladéktalanul véget kell vetni a harmadik országok új széninfrastruktúráiba irányuló minden finanszírozásnak. Az EU hozzá fog járulni és támogatást fog nyújtani az olyan nemzetközi kezdeményezések kidolgozásához, amelyek célja megvalósítani a kibocsátáscsökkentés nélküli szénfelhasználástól a klímasemlegesség felé való méltányos átmenetet, valamint rámutatni az ebben rejlő gazdasági előnyökre, és ennek érdekében mindenképp szerepet vállal a COP 26 elnökségének az energetikai átalakulásra irányuló kampányában, valamint feltérképezi, hogy a közelgő globális csúcstalálkozókra tekintettel milyen lehetőségek nyílnak további magas szintű megbeszélésekre.] Az Unió támogatni fogja azon nemzetközi törekvéseket, amelyek célja csökkenteni a fosszilis tüzelőanyagok meglévő infrastruktúrája által kiváltott környezeti, illetve az üvegházhatású gázokhoz kapcsolódó hatásokat, így a szén-dioxidtól eltérő anyagok, például a korom kibocsátását. A Tanács ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell az éghajlatváltozás által különösen nagy mértékben érintett Északi-sarkvidékre gyakorolt hatást. Az EU emellett a Bizottság közelmúltban elfogadott metánstratégiájával összhangban prioritásként fog végrehajtani a metánkibocsátás csökkentését célzó nemzetközi kezdeményezéseket, mégpedig – a globális mérés, jelentéstétel és ellenőrzés megerősítése céljából – az EU egyedülálló ürmegfigyelési kapacitásaira építve, a nemzetközi partnerségekre összpontosítva és bátorítva a nemzetközi metánkibocsátási megfigyelőközpontban való részvételt.

11. A Tanács tisztában van azzal, hogy az energetikai átmenet – ha a szükséges ütemben zajlik le – komoly hatással lesz globális szinten a társadalmakra, a gazdaságokra és a geopolitikára, és átalakítja az eddigi gazdasági és kereskedelmi mintákat. Amellett, hogy ez az átmenet lehetőséget kínál a fenntartható növekedés irányába való elmozdulásra és a munkahelyteremtésre, és végső soron minden ország számára előnyös lesz, középtávon hátrányosan érinthet egyes országokat, különösen azokat, amelyek a fosszilis tüzelőanyagok kivételétől függenek, így többek között az EU tágabb szomszédságában fekvő országokat is. Az Uniónak és tagállamainak a külpolitikájuk és külső tevékenységük során elébe kell menniük az ezzel összefüggő geopolitikai és biztonsági kihívásoknak azáltal, hogy előmozdítják és támogatják a társadalmilag igazságos gazdasági és energetikai diverzifikációs tervek kidolgozását, valamint hogy a leginkább érintett országoknak szükség esetén célzott támogatást nyújtanak gazdaságuk átalakításához. Az Unió meg fogja osztani saját tapasztalatait a társadalmilag igazságos és inkluzív, a „senkit nem hagyunk hátra” elvet követő energetikai átalakulással kapcsolatban, többek között a méltányos átállást támogató mechanizmus és a szénorientált régiók átalakításával kapcsolatos kezdeményezés keretében, mely utóbbi célja a széntől való elmozdulás által érintett közösségek támogatása.

12. [Az EU energiadiplomáciája kulcsszerepet játszik az Unió és partnerei energiabiztonságának és energetikai rezilienciájának fenntartásában és megerősítésében. A Tanács megállapítja, hogy az energiabiztonsággal kapcsolatos szempontok változnak: a volatilis piacokon beszerzett fosszilis tüzelőanyagok megfizethető árakon való elérhetősége miatti aggodalmak helyett a kritikus fontosságú nyersanyagokhoz és az energetikai átalakuláshoz szükséges technológiákhoz való hozzáférés szavatolásának szükségessége válik hangsúlyossá, továbbá az az igény, hogy elkerüljük az új függőségeket és biztosítsuk az ellátási láncok rezilienciáját, a kiberbiztonságot, valamint az összes – de különösen a kritikus – infrastruktúra védelmét és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodását. A karbonmentes világ megvalósítása érdekében az EU energiadiplomáciája oly módon kívánja megvalósítani az energiabiztonságot és az energetikai rezilienciát, hogy előmozdítja a nyitott, átlátható, jól szabályozott, likvid és szabályokon alapuló globális piacokat, biztosítva a beszállítók és az ellátási források sokféleségét, valamint előmozdítva az euro használatát az energetikai kereskedésben. Ebben az összefüggésben a Tanács emlékeztet arra, hogy az Európai Tanács a 2020. október 1–2-i következtetéseiben leszögezte, hogy az Unió egyik kulcsfontosságú célkitűzését képezi az, hogy a nyitott gazdaság megőrzése mellett megteremtse stratégiai autonómiáját. A Tanács emellett a 2020. november 16-i, „A dinamikusabb, reziliensebb és versenyképesebb európai ipar felé való átmenetet elősegítő helyreállítás” című következtetéseiben emlékeztetett arra, hogy ez magában foglalja a stratégiai függőségek feltárását és csökkentését, valamint a reziliencia fokozását a legérzékenyebb ipari ökoszisztémákban és az olyan konkrét területeken, mint például az energiaszektor. Ezzel összefüggésben az EU – értékeinek és érdekeinek védelme érdekében – fokozni fogja a partnereivel való együttműködésre irányuló képességét. A Tanács emlékeztet továbbá a nukleáris biztonság fontosságára és arra, hogy a Bizottság jelenleg vizsgálja, milyen intézkedésekkel lehetne megakadályozni a harmadik országok olyan nukleáris létesítményeiből származó kereskedelmi villamosenergia-behozatalt, amelyek nem felelnek meg az EU által elismert biztonsági szinteknek.]

13. Az EU gondoskodni fog arról, hogy kereskedelempolitikája és kereskedelmi megállapodásai összhangban álljanak az éghajlatpolitikai törekvéseivel. A Tanács nyugtázza, hogy a Bizottság az európai zöld megállapodásról szóló 2019. decemberi közleményben azt javasolta, hogy a Párizsi Megállapodás tiszteletben tartása minden jövőbeli átfogó kereskedelmi megállapodás alapvető eleme legyen. A Tanács üdvözli, hogy a Bizottság a WTO keretében kezdeményezte annak biztosítását, hogy a multilaterális kereskedelmi szabályok támogassák a klímasemleges és reziliens gazdaságra való világszintű átállást. Az EU – az ipari szövetségek fontos szerepének tudatában – arra fog törekedni, hogy az uniós vállalkozások torzulásmentes módon folytathassanak kereskedelmi és beruházási tevékenységet harmadik országokban, egyenlő versenyfeltételek mellett, az erőforrásokhoz és a zöld technológiákhoz való méltányos hozzáféréssel. Annak biztosítása érdekében, hogy az EU vezető szerepet töltsön be a zöld technológiák terén, az EU a külső tevékenysége keretében kétoldalú stratégiai kutatási partnerségeket fog folytatni a vezető technológiai szereplőkkel, valamint együttműködésre törekszik olyan globális fórumok égisze alatt, mint az Innovációs küldetés és a tiszta energiával foglalkozó miniszteri találkozó, továbbá támogatni fogja az uniós energetikai normák globális elterjesztését.

14. Az EU minden rendelkezésére álló eszközt és lehetőséget fel fog használni arra, hogy megvédje az érdekeit, többek között a tagállamok szuverenitását és arra vonatkozó szuverén jogát, hogy természeti erőforrásaikat a nemzetközi joggal összhangban kiaknázzák, továbbá hogy megóvja az Uniónak és tagállamainak arra való képességét, hogy szuverén döntéseket hozzanak energiapolitikájukról, elutasítva a harmadik országok részéről történő beavatkozást és gazdasági nyomásgyakorlást, törekedve ugyanakkor a korlátozó intézkedések hatékonyabb és koordináltabb alkalmazására. A Tanács emlékeztet arra, hogy az EU energiainfrastruktúrájába való közvetlen külföldi tőkebefektetések során tiszteletben kell tartani az EU belső piacának integritását, és azok nem áthatják alá az EU biztonságát, stratégiai érdekeit és éghajlat-politikai céljait. Az uniós diplomácia fokozni fogja az energetikai átalakulás elleni dezinformációs kampányokkal szembeni fellépést az EU-n belül és világszerte egyaránt. Az EU és tagállamai továbbra is támogatni fogják az uniós energiaügyi vívmányok, szabályok és szabványok elterjesztését, valamint az európai zöld megállapodással összhangban az energiapiaci integráció további elmélyítését és az összekapcsolhatóság fokozását, különösen az EU szomszédságában, így a Földközi-tenger keleti térségében is. Az EU támogatni fogja a déli szomszédság országai, a Nyugat-Balkán és a keleti partnerországok arra irányuló ambícióit és erőfeszítéseit, hogy kezelni tudják a környezeti, éghajlati és energiaügyi kihívásokat. A Tanács ezzel összefüggésben üdvözli „A keleti partnerségre vonatkozó szakpolitika 2020 után” című közös közleményt és a Nyugat-Balkánra vonatkozó zöld menetrendről szóló nyilatkozatot, és várakozással tekint a déli szomszédsággal megvalósuló megújított partnerségről szóló, az európai zöld megállapodás nemzetközi dimenziójával összhangban álló jövőbeli közlemény elé. A Tanács hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy az Energiaközösségről szóló szerződés módosítási folyamata mihamarabb lezáruljon.

15. A Tanács hangsúlyozza az uniós klíma- és energiadiplomáciát támogató hatékony multilaterális struktúrák és irányítási mechanizmusok jelentőségét, és tisztában van a G7-ek és G20-ak vezető szerepével, továbbá üdvözli az Egyesült Királyság és Olaszország azon tervét, hogy – a COP 26 társrendezőiként is – elnökségük központi témájává teszik az éghajlat-politikai fellépést és az energetikai átalakulást. A Tanács rámutat, hogy a G20-ak klíma- és energiaügyi közös miniszteri találkozásán ambiciózus következtetések elfogadására van szükség a G20-as vezetők 2021. októberi római csúcstalálkozásának előkészítéseként. Az EU energiadiplomáciája támogatni fogja a nemzetközi energiaügyi szervezetek, testületek és kezdeményezések modernizációs és reformfolyamatait annak érdekében, hogy előmozdítsa a Párizsi Megállapodás céljaihoz igazodó, inkluzív energetikai átalakulást világszerte; a Tanács ezzel összefüggésben mindenekelőtt arra mutat rá, hogy sürgős előrelépésre van szükség az Energia Charta Egyezmény korszerűsítésére irányuló tárgyalásokban. Az EU fokozni fogja arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az ilyen multilaterális szervezetek döntéshozó szerveiben az EU megfelelően képviseltesse magát, törekedni fog a követett megközelítések szerteágazóságának csökkentésére, továbbá támogatni fogja olyan elemzések és forgatókönyvek elkészítésének szorgalmazását, amelyek arról szólnak, hogy e szervezetek miként tudnának maximális hozzájárulást nyújtani a klímasemlegességi célok eléréséhez. Az EU üdvözli az ENSZ-közgyűlés arra irányuló időszerű kezdeményezését, hogy magas szintű energiaügyi párbeszédet tartson 2021 szeptemberében, állam- és kormányfői szinten.
16. A biztonságos, fenntartható és megfizethető energiához való egyetemes hozzáférés továbbra is alapkövét képezi a szegénység felszámolásának, és elengedhetetlen a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtásához. Az EU – lehetőség szerint az „Európa együtt” megközelítésre alapozva – folytatni fogja az energiaszegénység problémájának kezelését, összhangban az éghajlatvédelmi átállás és az energetikai átalakulás céljaival, valamint az „Energia és fejlesztés” című tanácsi következtetésekben (2018) meghatározott irányvonalakkal. Kiemelt intézkedésként az EU afrikai partnereivel fog együttműködni „Az Afrikával kapcsolatos átfogó stratégia felé” című közös közleménnyel összhangban, és ki fog dolgozni egy stratégiai, koordinált megközelítést az Afrikával kiépítendő energiaügyi partnerségre vonatkozóan, és elindítja az Afrikai Unió–EU zöld energiával kapcsolatos kezdeményezést, melynek célja Afrika támogatása a fenntartható energiához való egyetemes hozzáférésre vonatkozó ambíciója megvalósításában; ezenkívül az EU elindítja a „NaturAfrica” kezdeményezést, melynek célja a természetmegőrzés elősegítése, a munkalehetőségek növelése, valamint a természeti erőforrások illegális kiaknázása és a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelem támogatása Afrikában. Az EU továbbá hozzá fog járulni a Nagy Zöld Fal megvalósításának felgyorsításához.

17. Az európai zöld megállapodás sikere szempontjából döntő fontosságú, hogy az összes releváns ágazati szakpolitikában következetesen érvényesüljenek a külső politika céljai. A Tanács felhívja a figyelmet különösen a nemzetközi éghajlat-politikai fellépés, illetve környezetvédelmi fellépés közötti szerves kapcsolatra. Tekintetbe véve, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás fele, valamint a biológiai sokféleség csökkenésének több mint 90 %-a az erőforrások – köztük az energia – kitermeléséből és feldolgozásából származik, a Tanács a kibocsátások visszaszorítására irányuló erőfeszítések megújítására szólít fel ezekben az ágazatokban a körforgásos gazdaság elveihez igazodó szakpolitika vagy innováció segítségével. Az EU a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. ülésétől azt az eredményt várja, hogy ambiciózus 2020 utáni globális keret jöjjön létre a biológiai sokféleségre vonatkozóan, melynek célja a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása és visszafordítása. A Tanács megállapítja, hogy az éghajlatváltozás, az óceánok és az édesvizek állapotának leromlása, az erdőirtás, illetve a biológiai sokféleség csökkenése egymással szorosan összefüggő jelenségek. Az EU és tagállamai sürgősen foglalkoznak ezekkel a problémákkal, és emlékeztetnek arra, hogy a biológiai sokféleséggel, az óceánokkal és az éghajlattal kapcsolatos kérdésekben szorosabb együttműködést és szinergiákat kell kialakítani az érintett ENSZ-kezdemenyezések és ENSZ-egyezmények között, valamint az egyéb nemzetközi és regionális folyamatokkal. A Tanács elismeri, hogy a vízzel kapcsolatos kihívásokra vonatkozóan átfogó megközelítésre van szükség, többek között szinergiák kialakítására a klíma-, az energia- és a vízdiplomácia között. A Tanács üdvözlöi a körforgásos gazdasággal és az erőforrás-hatékonysággal foglalkozó globális szövetségről szóló bizottsági javaslatot, amely jelentős mértékben hozzájárul a Párizsi Megállapodás célkitűzéseéhez és a biológiai sokféleség csökkenésének visszafordításához.
18. Az EU és a tagállamok e következtetések végrehajtása érdekében továbbra is testre szabott megközelítéseket fognak alkalmazni, a klímadiplomáciáról szóló legutóbbi tanácsi következtetéseknek (2020) megfelelően. A Tanács ezenkívül felkéri a Bizottságot és a főképviselőt, hogy 2021 végéig dolgozzanak ki új stratégiát az energiaügyi nemzetközi szerepvállalásra vonatkozóan a fent meghatározott célokkal összhangban, valamint figyelembe véve az egyes régiók és országok sajátosságait, törekedve az energiaügyi partnerségek előmozdítására és a regionális energiaügyi együttműködés fejlesztésére, különösen az EU szomszédságában.

19. A Tanács üdvözli, hogy a 2020 folyamán tett több két- és többoldalú nyilatkozatban is – így például az EU–LAC nem hivatalos miniszteri találkozáson a közelmúltban kiadott közös közleményben – kiemelt kérdésként jelenik meg az éghajlat-politikai fellépés eredményes integrációja. Az EU együttes erővel azon fog munkálkodni, hogy az éghajlat-politikai fellépés és az energetikai átmenet – a Covid19-világjárvány utáni zöld helyreállítással összefonódva – továbbra is közös célként vonuljon végig a 2021. évi nemzetközi napirenden, többoldalú szerepvállalás révén és a fejlesztési bankok és a nemzetközi pénzügyi szervezetek üléseinek keretében, oly módon, hogy az elősegítse a 2021 szeptemberében Milánóban megrendezendő, a COP 26-ot előkészítő esemény sikeres kimenetelét, megalapozva a COP 26 lehető legambiciózusabb lezárását. Az EU emellett a korábbiakhoz hasonlóan kitüntetett helyen fogja kezelni az éghajlat-politikai fellépést és az energetikai átmenet kérdését a harmadik országokkal fennálló kétoldalú kapcsolataiban – kiemelt figyelemmel az EU szomszédságára –, valamint a fosszilis tüzelőanyagok termelőivel és beszállítóival kialakított kapcsolataiban is. A Tanács ismételten hangsúlyozza, hogy az éghajlat-politikai fellépés és az energiadiplomácia keretében módszeresen érvényesíteni kell az emberi jogokat. Ezzel összefüggésben az EU a jövőben is kiáll majd a nemek közötti egyenlőségnek és a nők önrendelkezésének a tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme mellett. A Tanács kiemeli emellett annak fontosságát, hogy a fiatal generációk jobban hallathassák a hangjukat az éghajlattal, az energiával és a környezettel kapcsolatos szakpolitikákat és gyakorlatokat illetően, és nagyobb mértékben részt vegyenek azokban, továbbá üdvözli a 2021 szeptemberében Olaszországban rendezendő „*YouthforClimate: driving ambition*” (Fiatalok a klíma védelméért: az ambíció ösztönzése) elnevezésű eseményt.
20. A Tanács felkéri a főképviselőt és a Bizottságot az európai zöld megállapodás külső dimenziójának további megerősítésére, a megfelelő kapacitás rendelkezésre bocsátására, valamint arra, hogy – a tagállamokkal közösen – fokozzák például az EU zöld diplomáciai hálózata és az energiadiplomáciával foglalkozó szakértői csoport révén folytatott koordinációt és információcserét. A COP 26-ra készülve az uniós küldöttségeknek és a tagállami nagykövetségeknek – az „Európa együtt” megközelítés szellemében – fokozniuk kell tájékoztató tevékenységüket és együttműködésüket, még inkább megjelenítve az EU e területen vállalt elkötelezettségét és vezető szerepét. A Tanács tudatában van annak, hogy fontos rendszeresen áttekinteni a klíma- és energiadiplomácia területén végzett tevékenységeket, és rendszeresen be kell számolni azokról, kiemelve a többek között az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló rendelet keretében elért eredményeket, illetve az elindított konkrét kezdeményezéseket.
21. A Tanács a COP 26 konferencia előtt még visszatér a klímadiplomácia kérdésére.